Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część VII.

Wydana i rozesłana: dnia 29. Stycznia 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 29. Jänner 1852.

Część VII.

Wydana i rozesłana dnia 29. Stycznia 1852.

26.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 11. Stycznia 1852,

obowiązujące w krajach koronnych we Węgrzech, w Kroacyi i Slawonii, w województwie Serbskiem i banacie Temeskim;

mocą którego ustanowione zostają przepisy o przeprowadzeniu procesów względem przekroczeń policyi polowej, popełnionych w rzeczonych krajach koronnych w przeciągu czasu od 15. Marca 1848, aż do 1. Stycznia 1850.

Po wysłuchaniu Mojej Rady ministrów i Mojej Rady państwa, postanowiłem zatwierdzić następujący przepis co do przeprowadzenia procesów o przekroczenia policyi polowej, popełnione w przeciągu czasu od 15. Marca 1848 r. aż do 1. Stycznia 1850 we Węgrzech, w Kroacyi, Slawonii, w wojewódz. Serbskiem i w banacie Temeskim:

§. 1.

Przekroczenia ustawy o policyi polowej z r. 1840, popełnione na gruncie, należącym do gospodarstwa wiejskiego, t. j. w myśl art. z roku 1840, w ogrodach, winnicach, zaroślach wszelkiego rodzaju, w lasach, na zasiewach, łąkach, pastwiskach lub sitowiskach, w przeciągu czasu od dnia 15. Marca 1848. aż do 1. Stycznia 1850 r., czy to pod nazwą wrębu urbaryalnego, czy też pod innym jakimbądź pozorem, jeżeli takowe nad to połączone są ze zbrodnią podpalania, rabunku z gwałtem przeciw osobie, z zabójstwem, morderstwem lub inną jaką ciężką zbrodnią; dochodzone będą przez sądy krajowe. Wspomnione sądy winny, po przeprowadzonem śledztwie wydać wyrok, według praw istniejących, tak co do tychże zbrodni, jakoteż co do popełnionego przekroczenia policyi polowej i zupełnego wynagrodzenia szkody, należącego się poszkodowanemu. Jednakże każdy zapadły wyrok, winien przed ogłoszeniem przedłożony być sądowi dystryktualnemu wyższemu, a nawet najwyższemu trybunałowi sądowemu, jeżeli tego wymagają postanowienia objęte w §§. 30 i 31 Mojej uchwały z dnia 28. Grudnia 1849, lub też jeżeli wrazie orzeczeń równobrzmiących, skazany w drodze łaski o to prosi.

Sądowi dystryktualnemu wyższemu, równie jak najwyższemu trybunałowi sądowemu, udzielona jest niniejszem moc złagodzenia kary zasądzonym, przez wzgląd na ówczesne okoliczności i nadzwyczajny bieg wypadków.

§. 2.

Jeżeli z przekroczeniami ustawy o policyi polowej, wspomnionemi w §. 1. i przypadającemi w czasie wyż rzeczonym, nie była połączona żadna ciężka zbrodnia, wów-

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 29. Jänner 1852.

26.

Kaiserliche Verordnung vom 11. Jänner 1852,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Croatien und Slavonien, die serbische Woiwodschaft und das Temeser Banat,

wodurch Vorschriften für die Austragung von Rechtsstreiten über feldpolizeiliche Uebertretungen festgesetzt werden, welche in den genannten Kronländern innerhalb des Zeitraumes vom 15. März 1848 bis 1. Jänner 1850 begangen wurden.

Ich habe nach Vernehmung Meines Ministerrathes und nach Anhörung Meines Reichsrathes folgende Vorschrift über die Austragung der Rechtsstreite über feldpolizeiliche Uebertretungen, die innerhalb des Zeitraumes vom 15. März 1848 bis 1. Jänner 1850 in Ungarn, Croatien und Slavonien, in der serbischen Woiwodschaft und im Temeser Banate verübt worden sind, zu genehmigen befunden:

§. 1.

Die Uebertretungen des Feldpolizeigesetses vom Jahre 1840, welche auf landwirthschaftlichen Grund und Boden, d. i. im Sinne des 9. Artikels vom Jahre 1840 in Gärten, Weingärten, Anpflanzungen jeder Art, in Waldungen, auf Saatfeldern, Wiesen, Hutweiden oder in Röhricht innerhalb des Zeitraumes vom 15. März 1848 bis 1. Jänner 1850, es sei unter dem Titel der Urbarial-Holzung oder unter was immer für einem anderen Vorwande begangen wurden, sind, wenn sie überdiess mit dem Verbrechen der Brandlegung, des Raubes mit Gewaltthätigkeit gegen die Person, des Todtschlages, Mordes, oder einem anderen schweren Verbrechen verbunden waren, im strafgerichtlichen Wege von den Landesgerichten zu untersuchen. Diese Gerichtsbehörden haben nach abgeführter Untersuchung darüber, wie auch über die begangene Feldpolizei-Uebertretung und den, dieser zu Folge, dem Beschädigten zu leistenden vollen Schadenersatz nach den bestehenden Gesetzen das Erkenntniss zu fällen. Jedes gefällte Urtheil muss jedoch vor der Veröffentlichung dem Districtual-Obergerichte und in so weit es die Bestimmungen der §§. 30 und 31 Meiner Entschliessung vom 28. December 1849 mit sich bringen, oder wenn im Falle gleichlautender Erkenntnisse der Verurtheilte im Wege der Gnade darum ansucht, dem Obersten Gerichtshofe vorgelegt werden.

Dem Districtual-Obergerichte sowohl, als dem Obersten Gerichtshofe ist hiebei die Macht eingeräumt, den Verurtheilten die den damaligen Zeitumständen und dem ausserordentlichen Gange der Ereignisse angemessene Milderung der Strafe angedeihen zu lassen.

§. 2.

Wenn mit den im §. 1 erwähnten Uebertretungen des Feldpolizeigesetzes, welche in den oben angegebenen Zeitraum fallen, ausserdem kein schweres Verbrechen verknüpft

czas pociągają takowe za sobą z reguły tylko obowiązek wynagrodzenia prostej szkody poszkodowanemu. W razie zaś, jeżeli szkoda wyrządzoną była w sposób szczególnie złośliwy, należy skazać winnego oprócz tego na karę aresztu aż do dni 14 w więzieniu przyzwoitem, jakto przepisuje ustawa o policyi polowej lub też na odpowiednią karę pieniężną, nie mającą przenosić nigdy czwartej części summy wynagrodzić się mającej, a w ogólności, t. j. w jednym wyroku, lub w jednym i tymże samym przypadku wyrządzonej szkody, czy on cięży na jednym lub więcej obwinionych, nie mającej nigdy przenosić kwoty jednego tysiąca złr. m. k.

Rzeczone kary pieniężne należy obracać na cele dobroczynne.

Przy wymierzaniu kary takowej, należy mieć wzgląd na majątek i inne stosunki winowajcy. Nawet w razie równobrzmiących orzeczeń, zostawiona jest najwyższemu trybunałowi sądowemu moc zmniejszyć stosownie karę pieniężną w drodze łaski na prośbę skazanego.

§. 3.

Wszelkie pretensye z przekroczeń wyrażonych §. 2-m, winien skarżący wnieść najdalej do trzydziestego pierwszego Sierpnia r. 1852 łącznie, do sądu krajowego, lub też gdzie sąd krajowy jeszcze nie istnieje, do Sedryi komitatu, zastępującej miejsce onego, jako do sądu pierwszej instancyi, w przeciwnym bowiem razie takowe za wygasłe uważane być mają.

To rozumieć się ma nawet i o tych pretensyach, względem których już dawniej sędziowie stolicy lub sąd powiatowy rozpoczęli postępowanie, lub wydali wyrok, jeżeli w czasie ogłoszenia rozporządzenia niniejszego, nie nastąpiło orzeczenie sedryi komitatu (§. 9).

Wyroki sądziów stolicy lub sądów powiatowych, nie mogą zatem być egzekwowane, nawet i wtedy, gdyby nie założono dalszego powołania.

§. 4.

Rozprawy toczące się przy ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia w istniejących dotąd sedryach komitatowych w drodze powołania, prowadzone i ukończone być winny przez takowe, lub przez sądy krajowe, wstępujące w ich miejsce, wszelako w obudwóch razach jako przez władze pierwszej instancyi.

§. 5.

Sądy krajowe lub sedrye komitatowe, zastępujące ich miejsce, winny uprzednio tentować ugodę dobrowolną między stronami spór wiodącemi.

Jeżeli ugoda nie przyjdzie do skutku, należy prowadzić czynności do pozwu się odnoszące, według postępowania zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 3. Listopada 1849 r. §. 25; jeżeli zaś już jest gotową rozprawą, prowadzoną dawniej przez sędziego stolicy lub przez sąd powiatowy albo przez sedryę, ma się takowa poprawić i uzupełnić, według przepisów niniejszego rozporządzenia.

§. 6.

Kwota szkody, o którą spór idzie, sprawdzoną być winna w każdym razie przez dwóch lub więcej zaprzysięgłych detaksatorów, zaproponowanych w równej liczbie

war, so haben dieselben in der Regel nur die Verpflichtung zum einfachen Schadenersatze an den Beschädigten zur Folge. In Fällen besonders boshafter Beschädigungen aber ist gegen die Schuldigen überdiess entweder mit einer Arreststrafe in der durch das Feldpolizeigesetz bestimmten anständigen Haft bis zu 14 Tagen, oder mit einer angemessenen Geldstrafe vorzugehen, welche jedoch niemals den vierten Theil der Entschädigungssumme und im Ganzen, das ist in Einem Urtheile, oder über einen und denselben Beschädigungsfall, er mag einem oder mehreren Beschuldigten zur Last fallen, nie den Betrag von Ein Tausend Gulden übersteigen darf.

Diese Strafgelder sind zu wohlthätigen Zwecken zu verwenden.

Bei der Bestimmung dieser Strafe ist auf die Vermögens- und übrigen Verhältnisse der Schuldigen die gehörige Rücksicht zu nehmen. Auch bleibt selbst bei gleichförmigen Erkenntnissen dem Obersten Gerichtshofe vorbehalten, dieselbe über Ansuchen der Verurtheilten im Gnadenwege angemessen zu mildern.

§. 3.

Alle Ansprüche aus Uebertretungen der im §. 2 erwähnten Art, müssen von dem Kläger längstens bis einschliessig Ein und dreissigsten August 1852 bei dem Landesgerichte, oder wo noch kein Landesgericht besteht, bei der dessen Stelle vertretenden Comitats-Sedria als Gerichtsbehörde erster Instanz angebracht werden, widrigenfalls dieselben erloschen seyn würden.

Dieses gilt selbst von denjenigen Ersatzansprüchen, über welche schon früher von den Stuhlrichtern oder von einem Bezirksgerichte ein Verfahren eingeleitet, oder Erkenntnisse gefällt worden sind, sofern darüber zur Zeit der Kundmachung dieser Verordnung noch kein weiteres Erkenntniss der Comitats-Sedria erfolgt ist. (§. 9.)

Die Urtheile der Stuhlrichter oder Bezirksgerichte sind daher, selbst wenn dagegen keine Berufung ergriffen worden seyn sollte, zu keiner Executionsbewilligung geeignet.

§. 4.

Verhandlungen, welche bei Kundmachung dieser Verordnung bei den noch bestehenden Comitats-Sedrien im Berufungswege anhängig sind, müssen von denselben oder den an ihre Stelle tretenden Landesgerichten, jedoch in beiden Fällen in der Eigenschaft als Gerichtsbehörden erster Instanz fortgeführt und beendiget werden.

§. 5.

Die Landesgerichte oder die ihre Stelle vertretenden Comitats-Sedrien haben vorläufig einen Vergleich zwischen den Streittheilen zu versuchen.

Im Falle jedoch dieser nicht gelingt, haben sie die Verhandlung über die Klage nach dem durch die Verordnung vom 3. November 1849, §. 25, eingeführten Verfahren zu pflegen, oder insoferne eine bereits früher von dem Stuhlrichter oder Bezirksgerichte oder von der Sedria gepflogene Verhandlung vorliegt, dieselbe nach den Vorschriften dieses Verfahrens zu berichtigen und zu ergänzen.

§. 6.

Der Betrag des Schadens muss, insoferne derselbe streitig ist, stets durch zwei oder mehrere beeidete Schätzleute, welche von beiden Parteien in gleicher Anzahl vorzuschlagen

przez obiedwie strony, w przytomności i pod kierunkiem członka sądu lub osoby sądowej, przez takowy delegowanej.

§. 7.

Jeżeli wyrok wypadnie na wynagrodzenie szkody i na karę pieniężną, sąd wyznaczyć winien do uiszczenia takowej stosowne termina, przy oznaczeniu których słuszny wzgląd mieć należy na majątek zaskarżonego, równie jak na to, ażeby przez to nie był zagrożony sposób wyżywienia jego samego i należących jego.

§. 8.

Przeciw wyrokom sądów krajowych, lub zastępujących ich miejsce sedryj komitatowych odwołać się można w trwającem posiadaniu (intra dominium) do sądu dystryktualnego wyższego, jako do drugiej, a w razie orzeczeń przeciwnych, odwołać się dalej, także w posiadaniu zostając, do najwyższego trybunału sądowego, jako do trzeciej instancyi.

§. 9.

Dozwala się odwołania w trwającem posiadaniu, nawet przeciw wyrokom wydanym jeszcze przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia przez sądy krajowe lub sedrye komitatowe.

Jeżeliby strony przeciw wyrokom tego rodzaju jeszcze nie założyły odwołania, sąd winien im do tego wyznaczyć termin dni czternastu, przed którego upływem wyrok nie może być uważany za prawomocny i zdolny do egzekwowania.

Kara wyrzeczona, wykonaną być może dopiero po upływie dni czternastu, kiedy wyrok stanie się prawomocnym, lub po załatwieniu podanej w tymże czasie prożby do drogi łaski.

§. 10.

Rozprawy, które w skutku postanowień poprzedzającego §fu przyjdą pod rozpoznanie sądów dystryktualnych wyższych, rozstrzygać winny też sądy według przepisu rozporządzenia niniejszego i w razie potrzeby nakazać reegzekucyę; jeżeli zaś rozprawa nie jest zdolna do zasadnego rozstrzygnienia, wówczas winny sądy rzeczone znieść orzeczenia sądów niższych i nakazać uprzednio, aby postępowanie karne było uzupełnione i sprostowane, i nowy wyrok wydany przez dotyczący sąd krajowy lub zastępującą jego miejsce sedryę komitatową. W taki sam sposób winien trybunał sądowy rozstrzygać spory, dochodzące go w drodze odwołania.

§. 11.

Wszelkie przekroczenia ustawy o policyi polowej, popełnione po 1. Stycznia 1850 należy przeprowadzać według przepisu prowizorycznego rozporządzenia, zatwierdzonego dnia 28. Grudnia 1849, w przedmiocie przynależności sądów karnych i postępowania w sprawach karnych.

sind, in Gegenwart und unter der Leitung eines Mitgliedes des Gerichtes oder einer durch Letzteres abgeordneten Gerichtsperson erhoben werden.

§. 7.

Im Falle auf den Schadenersatz und eine Geldstrafe erkannt wird, sind von dem Gerichte zur Leistung desselben angemessene Termine festzusetzen, bei deren Bestimmung auf die Vermögens-Verhältnisse des Geklagten und darauf billige Rücksicht zu nehmen ist, dass sein und seiner Angehörigen Nahrungsstand nicht gefährdet werde.

§. 8.

Gegen die Erkenntnisse der Landesgerichte oder der ihre Stelle vertretenden Comitats-Sedrien findet die Berufung innerhalb des Besitzes an das Districtual-Obergericht als zweite und bei Verschiedenheit der Erkenntnisse die weitere Berufung ebenfalls innerhalb des Besitzes, an den Obersten Gerichtshof, als dritte Instanz Statt.

§. 9.

Diese Berufung innerhalb des Besitzes ist auch gegen diejenigen Urtheile zulässig, welche bereits vor der Kundmachung der gegenwärtigen Verordnung von den Landesgerichten oder Comitats-Sedrien gefällt worden sind.

Insoferne die Parteien gegen Urtheile dieser Art die Berufung nicht ohnehin bereits ergriffen haben sollten, ist ihnen zu deren Ergreifung von dem Gerichte eine Frist von vierzehn Tagen zu bestimmen, vor deren Ablauf das ergangene Urtheil nicht als rechtskräftig und zu keiner Executionsführung als geeignet angesehen werden kann.

Die verhängte Strafe kann erst nach Ablauf von vierzehn Tagen, nachdem das Urtheil rechtskräftig geworden ist, oder erst nach Erledigung des innerhalb dieses Zeitraumes überreichten Gnadengesuches in Vollzug gesetzt werden.

§. 10.

Ueber die in Folge der Bestimmungen des vorhergehenden Paragraphes an die Districtual-Obergerichte gelangenden Verhandlungen haben dieselben nach Vorschrift der gegenwärtigen Verordnung zu erkennen und nöthigenfalls die Re-Execution auszusprechen; im Falle jedoch die Verhandlung zu einer gründlichen Entscheidgung nicht geeignet seyn sollte, unter Aufhebung der unterrichterlichen Erkenntnisse die vorläufige Ergänzung und Berichtigung des Strafverfahrens und neuerliche Urtheilsschöpfung durch das betreffende Landesgericht oder die dessen Stelle vertretende Comitats-Sedria zu veranlassen. Auf gleiche Weise hat der Oberste Gerichtssof über die im Berufungswege an ihn gelangenden Verhandlungen zu verfahren.

§. 11.

Alle Uebertretungen des Feldpolizeigesetzes, welche nach dem 1. Jänner 1850 begangen wurden, sind nach Vorschrift der am 28. December 1849 genehmigten provisorischen Verordnung in Betreff der Zuständigkeit der Strafgerichte und des Verfahrens in Streitsachen auszutragen.

§. 12.

Niniejsze rozporządzenie obowiązywać będzie w krajach koronnych: w Węgrzech, Kroacyi i Slawonii, w województwie Serbskiem i banacie Temeskim.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p. **Krauss** mp.

Z Najwyższego rozkazu,

Ransonnet m. p.

Dyrektor kancelaryi Rady ministrów.

27.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 20. Stycznia 1852,

obowiązujące w tych krajach koronnych, dla których wydanym został patent z d. 10. Lipca 1850 r, z ustawą organiczną prowizoryczną dla prokuratoryj rządowych.

w przedmiocie ograniczenia działalności prokuratoryj rządowych.

Ażeby zakres działania prokuratoryj rządowych, określony w patencie z dnia 10. Lipca 1850 (Nr. 266 dz. pr. p.), jak najrychlej sprowadzić w granice, wytknięte w Moich uchwałach z d. 31. Grudnia 1851. (Nr. 5 dz. pr. p. z r. 1852), rozporządzam po wysłuchaniu Mojej Rady ministrów i Mojej Rady państwa, co następuje:

1) Z dniem, w którym ogłoszone zostanie niniejsze rozporządzenie, ograniczyć należy zakres działania prokuratoryi rządowej na proces karny. Wydane dotąd ustawy, nadające prokuratoryi rządowej większy zakres działania, a w szczególności §. 68 i rozdział VI ustawy organicznej dla prokuratoryj rządowych z dnia 10. Lipca 1850, tracą niniejszem moc prawa.

2. Udział, jaki ma prokuratorya rządowa przy egzaminach praktycznych sędziowskich i adwokackich, pozostać winien tak długo, aż bliższe postanowienia wydane zostaną.

3. Przy sprawdzaniu i wydawaniu kaucyj notaryalnych, wstępuje w miejsce prokuratoryi rządowej (§§. 19 i 24 ustawy o notaryuszach z dnia 29. Września 1850 r.) (Nr. 366 dz. pr. p.) sąd krajowy.

Mój minister sprawiedliwości ma sobie poleconem wydać bliższe rozporządzenia, prowadzące do wykonania niniejszego postanowienia.

Franciszek Józef m. p.

Schwarzenberg m. p. **Krauss** m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.

Dyrektor kancelaryi Rady ministrów.

§. 12.

Gegenwärtige Verordnung hat in den Kronländern Ungarn, Croatien und Slavonien, in der serbischen Woiwodschaft und im Temeser Banate zu gelten.

Franz Joseph m. p.

F. Schwarzenberg m. p. **Krauss** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.,

Kanzleidirector des Ministerrathes.

27.

Kaiserliche Verordnung vom 20. Jänner 1852,

giltig für jene Kronländer, für welche das Patent vom 10. Juli 1850 mit dem provisorischen organischen Gesetze für die Staatsanwaltschaften erlassen wurde,

über die Beschränkung des Wirkungskreises der Staatsanwaltschaften.

Um den in dem Patente vom 10. Juli 1850 (Nr. 266 des Reichsgesetzblattes) bezeichneten Wirkungskreis der Staatsanwaltschaften, sobald als thunlich, in die durch Meine Beschlüsse vom 31. December 1851 (Nr. 5 im Jahrgange 1852 des Reichsgesetzblattes) bestimmten Gränzen zurückzuführen, finde Ich, nach Anhörung Meines Minister- und Meines Reichsrathes, anzuordnen, wie folgt:

1. Mit dem Tage der Kundmachung dieser Verordnung, hat der Wirkungskreis der Staatsanwaltschaft auf den Strafprocess sich zu beschränken. Die bisher erlassenen Gesetze, welche der Staatsanwaltschaft einen grösseren Wirkungskreis gegeben, und insbesondere der §. 68 und das VI. Hauptstück des organischen Gesetzes für die Staatsanwaltschaften vom 10. Juli 1850, sind hiermit ausser Kraft gesetzt.

2. Die Theilnahme der Staatsanwaltschaft bei den praktischen Prüfungen zum Richteramte und zur Advocatur ist, bis nähere Bestimmungen erlassen werden, beizubehalten.

3. Bei der Prüfung und der Verabfolgung der Notariats-Cautionen tritt an die Stelle der Staatsanwaltschaft (§§. 19 und 24 der Notariats-Ordnung vom 29. September 1850, Nr. 366 des R. G. B.) das Landesgericht.

Mein Justizminister ist beauftragt, die näheren Verfügungen zur Ausführung dieser Meiner Verordnung zu erlassen.

Franz Joseph m. p.

F. Schwarzenberg m. p. **Krauss** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.,

Kanzleidirector des Ministerrathes.

28.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. Stycznia 1852,

obowiązujące w krajach koronnych, w których moc ma księga ustaw karnych z roku 1803;

stanowiące, iż kary pieniężne za przestępstwa policyi drożnej, dotąd do funduszu drożnego odwożone, na przyszłość wpływać będą do instytutu ubogich miejscowych tej gminy, gdzie przestępstwo popełnionem zostało.

C. k. ministeryum sprawiedliwości postanawia w porozumieniu z c. k. ministerswem spraw wewnętrznych i c. k. ministerstwem handlu i komunikacyj publicznych, iż wszelkie kary pieniężne, na przestępstwa policyi drożnej wyznaczone, stosownie do dotychczasowych poszczególnych przepisów odwożone do funduszu drożnego, na przyszłość wpływać mają do instytutn ubogich miejscowych tej gminy, w której przestępstwo popełnionem zostało.

Krauss m. p.

29.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z d. 25. Stycznia 1852,

obowiązujące w całym obrębie państwa,

w przedmiocie przywozu zagranicznych, żydowskich i hebrajskich książek do modlenia i książek religijnych, tudzież książek iliryjskich i wołoskich.

Postanowienie, w taryfie celnej dla przywozu i wywozu towarów w państwie austryackiem z dnia 1. Listopada 1838 r. pod pozycyą N. 66. w ustępie 2. objęte, „iż zakazany jest przywóz drukowanych za granicą książek do modlenia i książek religijnych, żydowskich i hebrajskich, i że takowe, równie jak iliryjskie i wołoskie książki tylko za paszportami z zagranicy sprowadzane być mogą“, obowiązywać ma także i na przyszłość, w skutku Najwyższego postanowienia z d. 6. Listopada 1851; następne więc wprowadzanie powyżej rzeczonych książek, dozwolonem jest w całym obrębie państwa austryackiego, tylko za uzyskanem uprzednio pozwoleniem wprowadzenia, wydanem z właściwego namiestnikostwa lub prezydyum krajowego.

Bach m. p.

30.

Rozporządzenie ministerstwa finansów i handlu z d. 25. Stycznia 1852,

w przedmiocie utrzymania nadal wolności od opłaty cła tranzytowego przez Splügen.

Na przedstawienia Izb handlowych i przemysłowych w Medyolanie i w Chiavenna, i na podstawie Najwyższego upoważnienia, udzielonego w §. 32-m uwag wstępnych do nowej powszechnej taryfy celnej austryackiej dla wchodu, wychodu i przechodu towarów, ministerstwa finansów i handlu za wzajemnem porozumieniem, udzielają niniejszem pozwolenie, iż przy zaprowadzeniu nowej taryfy celnej, nadal pozostać ma istniejące dotąd uwolnienie od opłaty cła przechodowego dla wszystkich tych towarów, które ze Szwajcaryi na gościńcu, prowadzącym przez Splügen wchodzą i do obcych państw włoskich wychodzą, równie jak dla tych, które z państw wspomnionych przychodzą i gościńcem przez Splügen wychodzą do Szwajcaryi.

Baumgartner m. p.

28.

Verordnung des Justizministeriums vom 20. Jänner 1852,

giltig für jene Kronländer, in denen das Strafgesetzbuch vom Jahre 1803 in Wirksamkeit steht,

womit bestimmt wird, dass die bisher an den Strassenfond abzuführenden Strafgelder wegen Strassen-Polizei-Uebertretungen künftighin an das Local-Armen-Institut der Gemeinde des Ortes der Uebertretung abzuliefern sind.

Das Justizministerium findet im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern und dem Ministerium für Handel und öffentliche Communicationen zu bestimmen, dass alle jene wegen Strassen-Polizei-Uebertretungen verhängten Strafgelder, welche in Gemässheit der bestehenden besonderen Anordnungen bisher in den Strassenfond einzufliessen hatten, künftig an das Local-Armen-Institut jener Gemeinde abzuführen seien, in welcher die Uebertretung begangen wurde.

Krauss m. p.

29.

Verordnung des Ministers des Innern vom 25. Jänner 1852,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches.

die Einfuhr ausländischer, jüdischer und hebräischer Gebet- und Religionsbücher, dann illirischer und wallachischer Bücher betreffend.

Die in dem Zolltarife für die Ein- und Ausfuhr der Waaren in dem österreichischen Kaiserstaate vom 1. November 1838 sub. Post-Nr. 66, Absatz 2, enthaltene Bestimmung, „dass die im Auslande gedruckten jüdischen und hebräischen Gebet- und Religionsbücher dem Einfuhrverbote unterliegen und ebenso wie die illirischen und wallachischen Bücher nur gegen Pässe aus dem Auslande bezogen werden können", hat in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 6. November 1851 fortan in Wirksamkeit zu verbleiben, und es ist demnach die Einfuhr der vorbezeichneten Bücher im ganzen Umfange des österreichischen Staatsgebietes nur gegen die von den betreffenden Statthaltereien und Länder-Präsidien vorläufig einzuholende Einfuhrbewilligung gestattet.

Bach m. p.

30.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 25. Jänner 1852,

wegen Aufrechthaltung der Zollfreiheit des Durchfuhrhandels über den Splügen.

Ueber die Vorstellung der Handels- und Gewerbekammern in Mailand und Chiavenna finden die Ministerien der Finanzen und des Handels im gegenseitigen Einverständnisse auf Grundlage der im §. 32 der Vorerinnerung zum neuen allgemeinen österreichischen Zolltarife für die Ein-, Aus- und Durchfuhr eingeräumten Allerhöchsten Ermächtigung zu gestatten, dass bei Einführung des neuen Zolltarifes die bisher bestandene Befreiung vom Durchfuhrzolle für alle jene Waaren, welche aus der Schweiz auf der Strasse über den Splügen ein- und nach fremden italienischen Staaten austreten, sowie jene, welche aus diesen Staaten kommen und auf der Strasse über den Splügen nach der Schweiz austreten, fortan fortdauere.

Baumgartner m. p.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]